

פרוטוקול ישיבת ועדת היגוי מקצועית מיום 12.6.06

נוכחים: מנחם אמיר, שוש קרק, אורי שדה, ריטה חייקין,
עידן (מוקד סיוע), רינת דוידוביץ, רענן כספי.

במסגרת הישיבה הועלו מספר נושאים לדיון, כדלקמן:

1. דירות המשך (עדכון)

רינת: עדכון הנוכחים בשני המפגשים שהתקיימו (הראשון במשרד המשפטים, השני בדירות המשך לנשים מוכות בירושלים) בנוגע לפרויקט דירות המשך.
שוש: דירות ההמשך הקיימות לנשים מוכות, מתאימה לאותן נשים שהתעללו בהן, שלא יאלצו לחזור לבית המתעלל. צריך מאד בקפידה להקים את המסגרת, כי היא חייבת להצליח ומאד קשה שהיא תצליח. המבחן איך אתה מביא את התפקוד העצמאי שלך במסגרת מוגנת.
אורי: צריך לדבר עם רחל גרשוני כדי לבדוק איזה מהלכים צריכים לעשות, כדי לקדם את ההקמה של הדירות המשך, היא התחילה לקדם את הפרויקט ולא כדאי לפעול בלעדיה.
מנחם: לנצל את העובדה שיש ביקורת של ארצות הברית עלינו ולהוביל את ההקמה של הדירות בהקדם.
אורי: הדירות המשך ישרתו גם את הנשים וגם ישמרו למסד סוג של מעקב אחרי הנשים.

2. נוהל מתן אשרות משרד הפנים

רינת: הנוהל מחדש בכך, שכל קורבנות הסחר יכולות להגיש בקשות. גם אילו שאינן מעידות.
ריטה: קיימת בעיה אתית עם הדיווח שעל הארגונים לדווח למשרד הפנים בנוגע לנשים שבטיפולן ואינן במקלט.
אורי: לקח שנה וחצי להוציא את הנוהל הזה. צריך לראות איך הוא עובד. לפחות יש נוהל שאפשר להפנות לסעיפים שלו.

3. נשים שבמהלך הדרך מתחרטות ולא מעוניינות להעיד

רינת: דיווח על כארבע נשים, אשר נגבתה מהן הודאה במשטרה לאחר שהן מסרו הסכמתן להעיד, אולם לאחר מכן הן התחרטו, לעתים מחשש מהמעסיקים ומאיומים שנשלחים

כלפיהן, לעתים משום שההלכים נמשכים מעבר למשך הזמן שהן ציפו. ואז הן מבקשות באמצעותנו להודיע ליחידה החוקרת.
 רענן: אין לנו בעצם דרך להשפיע על התנהלות ההלכים, יש לפנות לפרקליט המטפל וליחידה המטפלת. עד חייב להעיד.

4. התמשכות ההלכים

רינת: בהמשך לנושא שהקודם, דיווח על כך שנשים ממתונות תקופות ממושכות מאד למסור עדות בבית משפט. כתוצאה מכך, חלק מהנשים אינן מחזיקות מעמד ונשברות נפשית ולעתים יש לכך גם השלכות פיזיות.
 שוש: חבל על הנשים וחבל על הכספים שמתבזבזים, כתוצאה מכמה שעולה למדינה להלין את הנשים משך שנה ולמעלה מכך.
 ריטה: כמה שאישה ממתונה זמן רב יותר, כך היא "נמוכה" יותר ובסוף התיק מסתיים בעבודות שירות או בעסקת טיעון.

5. מתאם פיצויים

ריטה: העלתה את הצורך במתאם, שיעשה את עבודת התיאום בנושא של גביית הפיצויים עבור הנשים, מאד קשה לאסוף מידע בין הפרקליטיות ולנסות לגשש מה קורה עם הפיצויים. מציעה גם לצוות המקלט, להחתיים את הנשים שנוסעות חזרה למדינת המקור, על יפוי כוח על מנת שנוכל לקבל את הכסף עבורן ולשלוח אליהן.
 אורי: צריך שמישהו יעדכן שהתקבלו פיצויים בכלל.

6. שהותם של ילדים במקלט

רינת: בתחילת הדרך היה מדובר בילד אחד, של אישה שעדה, ומשרד הרווחה אף מימן למשך שנה כמעט, מעון עבור הילד. כיום, מתגוררים במקלט חמישה ילדים. מקשה על תפקוד המקלט, הן מבחינה תקציבית היות והעמותה לא מתקצבת עבור ילדים, והן מבחינת הנשים האחרות שאין להן ילדים. כיום אף אחד מהילדים לא מושם במעון.
 ריטה: נשים תמיד יכנסו להריון וילדו, אם המקלט לא ערוך לקליטה של נשים עם ילדים, אולי כדאי להקים מקלט אחר עבורן.
 שוש: לא תמיד יש מכנה משותף בין כל הנשים שיש להן ילדים.
 אורי: צריך לעשות אבחנה בין נשים שהן הגיעו לצורך עדות ובין נשים שהופנו כמקרה הומניטארי לתקופה מוגבלת. "הבעיה" שנשים שמגיעות עם ילדים נמצאות במקלט תקופות ממושכות, כי הן מקבלות פה את כל הצרכים שלהן ואין מניע לעזיבה.

סיכום והמלצות

1. באחריות אורי ורינת להכין הצעה מגובשת (תוצר הלוואי של שתי הפגישות) להקמת הדירות המשך ולשלוח לרחל גרשוני.
2. לאור העובדה, שעלו נושאים שהפרקליטות היא צד משמעותי ומכריע בקבלת ההחלטות בעניין (כאמור בסעיפים 3 ו-4), יש לפנות לענת חולתא מפרקליטות המדינה ולהזמינה להיות נציגה ולהשתתף בישיבות הרלוונטיות. כמו כן, יש מקום לפנות ולזמן את ועדת ההיגוי הבין משרדית על מנת לדון בהשלכות על תפקוד המקלט בנוגע לנושאים אלו.
3. בנוגע לסעיף 5, תעשה פנייה מטעם הועדה המקצועית לרחל גרשוני לגבי הצורך במתאם פיצויים. ריטה ואורי יכנו מכתב ויעבירו אותו לחברי הועדה לצורך עיון ואישור.
4. נהיר לנו, כי לא ניתן להחזיק את הנשים עם ילדיהן תקופות ממושכות, מבלי לאפשר לילדים מסגרת חינוכית מחוץ למקלט, גם כדי שהאם תוכל לצאת לעבוד ולכלכל את עצמה וגם כדי לאפשר אוורור לילד ולנשים האחרות במקלט. מתחזק הצורך בדירות המשך ב"חוד עבור נשים כאלה סיימו להעיד וקיבלו אשרה לשנה והן עם ילדיהן.

רשמה: רינת דוידוביץ.